

Tieteen Keijukaismaa

Suom. Selma Jokela-McCone.
(Jatkoo)

Nyt voimme luoda mielessämme kuvan siitä minkälainen ilmakehämme on. Me voimme mielikuvituksissamme nähdä toimeliaa happiatoomit uiskentelevan u-nieliaassa työssä, polttaen itseään jokaisessa kynttilävalkeassa, kaasuvälössä ja takkatulussa sekä elävän olennon hengityksessä; ja ulos tullessaan näemme ne kiinnitettyinä hiiliatoomeihin muodostuen hiilihapoksi. Ja kun katsellemme puita ja kasveja näemme kuinka ne repivät nämä atoomit irti toisistaan pidättäen itselleen hiilen ja heittäen happiatoomit takaisin ilmaan uudistamaan taas saman kiertokulkunsa. Me voimme mielikuvituksissamme nähdä kaikki nämä ilmakehän atoomit, joko ne ovat happea tai typpeä, ahdistettuna lähelle toisiaan lähellä maan pintaa, ja sitten vähitellen hajaantuvan edeten toisistaan, kunnes ne ovat niin kaukana ja hajallaan, että näemme ne taas vasta silloin kun ne iskevät kiittäviä meteoreja vastaan korkeudessa. Me voimme tunte (mielikuvituksissamme) sen ankaran ilmanpainon, joka painaa simpukan kiveä vasten; ja me näemme sen painavan mercuria barometterissa siten nähdessä ilman painon.

Jokainen tuulen henkäys, joka ohitsemme puhaltua kertoo meille kuinka tämä ilmameri alituisen liikehtii maan päällä; ja jos ajattelemme hetkisen sitä kuinka paljon pahaa ilmaa ja pahoja aineksia se kulettava pois kun se kulkee ahtaista kaupungeista ulos maalle jälleen puhdistumaan, niin huomaamme kuinka se jo yksistään tässä suhteessa on suureksi hyödyksi meille.

Ja kuitenkin emme vielä ole maininneet kaikkia ilmapiirimme kauneuksia ja hyvyksiä. Ne ovat nämä pikkuruiset kappaleet, jotka uiskentelevat ilmassa, jotka levittävät valosäteet yli koko maan varjoisinkin paikkoihin. Auringon säteet aina kulkevat kohtisuorassa linjassa; ja kuussa missä ei ole ilmapiiriä, ei myöskään ole valoa muualla kuin juuri siinä mihin valosäteet putoavat. Mutta maan päällä auringon säteet lyövät vasten niitä miljoonaisia ilmakehän kappaleita ja liukuvat niistä jokaiseen nurkkaan huoneessa ja varjoisiin paikkoihin ulkona, ja niin meillä on valoa kaikkialla missä kuljemme päivällä sen sijaan, että olisi sellaisia syviä pimeitä varjoja kuin kaukoputkella katsoen voidaan nähdä kuussa olevan.

Ja sähkö leikkien ilma-atoomien kanssa antaa meille nuo kauniit salaman leimaukset ja loimuavan pohjan palon, ja yksinpä tähtien tuikinnankin aikaansaavat liikkuvat ilma-atoomimme. Jos ei meillä ilmameriä olisi, tuijottaisivat tähdet meihin ankarasti, sen sijaan, että ne nyt hymyilevät vilkuttellen, jota hymyilyä kaikin lapsina olemme oppineet rakastamaan.

Kaikki nämä kysymykset meidän täytyy nyt kuitenkin jättää täällä kertaa. Toivon vaan, että halulla luette niistä missä ikinä teille siihen tulee tilaisuutta ja avaatte silmäne oppimaan niiden salaisuudet. Nyt meidän täytyy tyytyä siihen, että voimme mielessämme luoda kuvan tästä ihmeellisestä kaasumerestä joka kiertää ympäri koko maapalloamme, ja että voimme mielikuvituksissamme nähdä osan siitä työstä mitä se meidän hyväksimme tekee.

Lasten Osasto

Sanoimme viime luvussa, että ilman aurinkosäteitä maa olisi kylmä, pimeä ja jäiden peittämä. Auringon säteiden kanssa, mutta ilman ilmakehämme, olisi maapallollamme polttavaa kuumuutta pimeyden ja jäiden kera, mutta sillä ei olisi pehmeätä valoa. Planeettamme voisi näyttää kauniille muiden katseltavana, aivan kuin kuu näyttää meille, mutta sillä olisi verrattain vähän kauneuksia, jotka se itse voisi nauttia. Mutta ilmakehämme ja auringon säteiden kautta se saa paljon sellaista, joka tekee sen kauniiksi. Mutta tarvitaan vielä luomaan työn tekijä, ennenkuin se voi synnyttää elämää ja elollista liikuntaa. Tämä työntekijä on vesi; ja seuraavassa luvussa me tulemme oppimaan jotain niistä kauneuksista ja hyödyistä mitä meille voi näyttää "vesipisara matkoillaan."

Olavi Järvinin muistolle

Olavi Järvin oli Astorian S. S. Osaston Ihanneliiton monivuotinen jäsen ja Lasten-osaston lukijoillekin tunnettu. Hän on jollainkin kirjottanut kirjeitä Lasten osastoon ja viime talvena julkaisimme yhden hänen pieniä runokyhäelmiään. Tämä lupava pieni toveri kuoli uudessaan viime kuun 15 p:nä. Suuren toverijoukon saattamana hänet laskimme maamon pöveen ja peitimme hänen hautakumpunsa kymmenillä sepeleillä.

Julkaisemme tässä toveri Felix Hyskeen kirjottamat kaksi runoa, omistettu pienen toverin muistolle, jotka lausuttiin hautajaisilaisuudessa:

Sä tunnetko tien, mik' yli purppuranummen pois mailman vaivoista johtaa, minne lennetään siivillä unelmain, mistä rauhaisat valot hohtaa?

Se niin kaunis on tie ja se rauhaan sun vie. Siellä äiti ei ikävi lastaan. Mutta meitä, voi, tänne jääneitä, oi — me portille unien kaupungin pääsemme ainoastaan.

Sinä löysit sen tien, jota purppurapilvet varjostivat viileäksi, sen polun, mi' vie unen kaupunkiin — sitä tietä poju nyt läksi. Nyt vaan ihannoita, usein unelmoida — vaan ei kadehtia saa äiti lastaan. Vaan meitä, voi, tänne jääneitä, oi — me portille unien kaupungin pääsemme ainoastaan.

Sä kuulet jo äänen mi' huminoi ylitse unien kaupungin muurin: "Luonto kaikki antoi, luonto otti, luonto onmpi valtiassuuri". Siellä työntä niin on — elon aallokkohon takasin toivoa ei saa äiti lastaan. Vaan meitä, voi, tänne jääneitä, oi — me portille unien kaupungin pääsemme ainoastaan.

Lähtösi ei nuoria murtaa saa, ei peljättää taistosta musta nielu; sen syvyys vaikk' oisikin mittamaton, sen ylitse lentävi' puhdas sielu.

Ja tunnenpa valta

vaikka turpeen alta huutais: "Maaemo odottaa lastaan" — niin tepä, voi, siihen asti, oi — samaa työtä kuin hän, vaimaja, jatkakaa ainoastaan.

Mun poikani kallihin kuolema vei, vei osan mun onnestainkin. Hän luokseni koskaan palaja ei — mut' palaapa sentään vainkin.

Tuoss' seisovan näen hänet vierellän, hymy herttainen huulilla kiertää, hän neuvoo mua käymähän elämässäin sitä tietä mi' vaikeena viertää.

Hän katsoi katsehen viimeisen niin suruisin silmäyksin, ja alkoi tutkimusretken sen, jonka tuntevi unelma yksin.

Nyt hautasi kumpua, ainoain, kun koristelen kukkasilla, on kuin kuulisin äänesi korvisain: "Äiti — mun on niin hyvä olla".

Mun poikani kallihin kuolema vei, hänet peittävi musta multa. Ja luokseni koskaan palaja ei hän retkeltä alotetulta.

MIKÄ VAIVAA PIKKU TOVEREITA?

Miksi ihanneliittolaiset ja muut pikku toverit ovat unohtaneet Lasten osaston kokonaan tämän kesän aikana? Raivaajassa ja Työmiehessä näkee usein päikkakuntakirjeistä kuinka Ihanneliittoilla siellä ja täällä on kesäkouluja, iltamia, huvimatkoja, urheiluja y.m. toimintaa, mutta lapset eivät itse katso tarpeelliseksi kertoa kaikista noista Lasten osaston lukijoille. Pirteästi toiminnasta kannattaa aina kertoa. Se innostaa pikkutovereita ponnistelemaan sielläkin missä he ovat toiminnassaan laimenneet. Kertokaahan nyt meille Lasten osaston lukijoille toiminnastamme, pikku toverit. Minun ainakin on ikävä teidän kirjeitäne.

Tervehtien kaikkia pikku tovereita, Vanha äiti.

Odotellessa

Minä odotan sinua päivästä päivään ja viikosta viikkoon — ja värisen odotuksen tukasta. Sinua minä odotan, joka vielä yirrut vankilan komeroissa — riudut ristikköjen takana... Sinua minä yksin odotan kuin aamun sarastusta pitkän, synkän yön jälkeen. Ajatukseni pysähtyy vain sinuun eikä heitä hetkeksiäkään sinua orpouteen niiden tyylyjen ja kolkkojen muurien sisälle. Toiveeni ei etsi korkeampaa kuin nähdä sinut vapaana, silmissäsi kipinä sitä tulta, joka ennen paloi niin suurena ja hehkuvana. — Miksi sinun ensin piti meistä kaikista — tästä toveripiiristä — jäädä kärsimään enemmän ja raskaimman kuorman osaksesi saamaan, sinun, joka olit parhain joukostamme?

Siksikö, että henkesi aateloit sinut niille kärsimyksille, joita toiset eivät kestäneet lyhyempään aikaan, sortumatta joko henkisesti tai ruumiillisesti?

Mutta sinussa on vielä sitä voimaa, joka kohotti sinut korkeam-

malle muita. Sinä vielä hehkut, vaikka sieluvarkasi on paljon kärsinyt siinä kärrästyksessä, jossa olet ollut ensimmäisistä uhreista alkaen. Uhmaten kohotat katseesi vielä ja ajatuksesi ei ole synkimpiä. Näet sielussasi kangastuksia uudesta päivästä, ja se sinulle voimaa antaa. Siksi minä en ole kadottanut toivoani sinuun. Sinä tulet vielä — sillä elämä on edessäsi. Eivät se tuomiouudet, jotka raskaana harteillesi laskettiin, kykene sinua kahlehtimaan, vaan sinä karistat se kahleet pois ja astut vapaana jälleen sille tielle, jonka valitsit varmuudella ja innolla taisteltavaksesi.

Sinun nuori elämäsi ei murru, niin kauan kuin jaksat pitää yllä sitä liekehtivää tulta, joka vielä rinnassasi hehkuu.

Pohjolan valoisan kesän matkassa toivot saavasi tulla. Talven kahleiden kanssa kahleesi kirpoa ja vapaudut kuin synnyin seutusi koski hyiden vallasta. — entistä voimakkaampana ja vuo-laampana virtaamaa nsitä uomaa jonka elämäsi sinulta vaatii.

Sinun toiveesi minuakin kannustaa toivomaan ja siinä toivossa odota usita päiviä, jolloin tulet jälleen vapaana niistä kahleista, jotka jättivät tiellesi synkimät varjot.

Työläisnuorisossa H—a H—n.

+++++
+ SUOSITTELEMME AJURI-
+ LIKETTÄMME!
+ Olemme aina valmiit palve-
+ lemaan teitä kaikenlaisella
+ ajuriliikkeen alaan kuuluvalla
+ työllä.
+ SEABORG TRANSFER CO.
+ Puhelin 466 Astoria, Ore.
+++++

Nux Rautapillerit

Ihmeellinen lääke yleiseen heikentymiseen ja väsymyseen tunteeseen: alakuloisuus, pahat unet, hermostuminen, huono ruokahalu, heikko ruuansulatus, umpitauti, pahanhajuinen henki, paha maku suussa, pääntauti. Nux Rautapillerit ylösrakentaa voimaa ja elinvoimaa.

Nux rautapillerit on varmasti taattu. Täydellinen tyydytys. Ellei, niin saatte rahanne takaisin. Nux Rautapillerit on ylöspaniu lasipurkkiin 100 marjaa purkissa, hinta \$1.00 yhden kuukauden hoito eli \$5.00 6 pulloa, kuuden kuukauden hoito.

Saatavana ainoastaan
Hellbergin Apteekissa
Astoria, Ore.

Kirjevaihto voi tapahtua:
Hellberg Drug Co.,
279 W. Bond St., Astoria, Ore.

HUOMAUTUS! Tarvitessanne apteekkiläälle kuuluvaa tavaraa, voitte tilata niitä samalla osotteella. Maksen postikulut.

+++++
+ NEW YORKIN SUOM. NAISTEN +
+ OSUUSKOTI +
+ JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO +
+ 241 Lenox Ave. & 122 St. +
+ Telefooni: 813 Morning side +
+++++

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA 5
LÄÄKEKIRJA — No. 5

Sinä on yli 25 miehen ja naisten tulla sell. tettuä. Kun nykyään täydellinen luotto suomalaisista lääkkeistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen tautilleen, samaten nykyään lääkkeiden hinnat y. m.

Lääkkeet eivät ole patentilääkkeitä, vaan totuudellisesti valmiita, joita Suomessa on jo käytetty monta kymmentä vuotta.

Tämä kirja antaa vapautta ja pitävät sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvittette, varokaa humpuukilääkkeitä ja humpuuki-tohtoreita.

—Lignell'in Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.